

► Teen ka kodus tööd, loen audioraamatuid sisse.

Olin väikest viisi ajakirjanik: tegin Terviseraadiot, meil on salvestatud üle saja saate. Praegu on koroonatõttu paus, aga tagasiside oli päris hea. Meil on olnud saateid, mille kuulatavus on üle 25 000. Küsin oma külalistelt nagu tavaline inimene, ma ei püüagi olla päris ajakirjanik.

Riigikogu töö kohta ütlesite ka, et ei jaganud seda.

Olen loominguline inimene ega salli reegleid, need ahistavad mind. Olen absoluutselt veendunud, et parlamendiliikmel peab olema eelkogemus, tõsised teadmised, kasvõi oma valdkonnas, ta peab tundma seadusi. Mul jäi sellest ikka puudu.

Kas teil on tegemisi piisavalt ja saate end pensioni kõrvalt ilusti ära elatada?

Mu pension on 501 eurot. Püüan arved ära maksta, siis vaatan, mis üle jääb. Kui etendusi teen ja kohvikus natuke teenin, saan igal juhul omadega hakkama ja lapsi veel ei tülita, et andke emale natuke raha. Uhkus on ka, ei taha küsida! Ma ju saan hakkama! Kui mõtled, et saad, siis saadki!

Kui tihti satute Estoniasse, oma kunagisse koduteatrisse, kus töötasite üle 30 aasta?

Olen valiv ja uurin enne, kas etendusele ikka tasub aega kulutada. Käin palju ka teistes teatrites. Väljaõppinud näitlejana on mulle teater väga huvitav, see on elus asi.

Mida teie kui endine estoonlane arvate Aivar Mäe skandaalist?

Aivarit tundes suhtun sellesse eelarvamusega. Estonia on olnud intriigide pesa kogu aeg! Olen olnud isepäine, mind pole need intriigid huvitanud, ainult naersin laia suuga, kui jälle midagi kuulsin.

Mis Mäe juhtumisse puutub, siis arvan, et see on tekitatud. Olen mitu teatridirektorit üle elanud ja ütlen, et Aivar on väga erakordne direktor. Ta hoolib oma töötajatest, talle on tähtis inimene. Tunneb nende pärast muret, tänab neid, kui midagi läheb hästi. Ta armastab teatrit. Kui teada, kuidas ta on tahtnud saada teatridirektoriks, siis – armastus on ta viinud sellele kohale.

Teatris on palju inimesi, kes on kibestunud, kes mõtlevad: paneme jõud kokku ja veel näitame talle. See on Ameerikast tulnud mõtteviis, et mehed ei tohi naistele uksi lahti teha.

Kas see on põlvkondadevaheline probleem? Mäe käitumise teema tõstatisid noored, aga vanem generatsioon kirjutas alla hoopis teda toetavale kirjale.

Ma ei usu, et see on ainult noorte inimeste algatatud. Selle taga on küllap ka mõni kibestunud artist. Kes, ei tea, aga ma tunnen nii ja kõhutunne tavaliselt ei peta. Mäe skandaali taga on võib-olla see, et mõnel inimesel pole tiibu, et kõrgemale lennata, ja siis ta mõtleb, et panen talle kärna. Mõned inimesed elavad sellest, et saavad teistele haiget teha. Mina igal juhul toetan Aivarit, meie rahva hulgas on tõelisi juhte väga vähe.

Kui mõtlen tagasi selle peale, kuidas rahva lemmik ja naljamees Vello Viisimaa käitus, siis ta oli täpselt samasugune nagu Aivar. Tegid vahetevahel natuke imelikke märkusi – praegusel ajal oleks ta oma suupruukimise pärast võib-olla vangis istunud?

Kui palju olete ise teatris ahistamist kogunud?

Ma ei saa öelda selle inimese nime. Ta on küll surnud, aga ta oli väga kuulus laulja. Mäletan, kuidas ootasid kord laval oma etteastet,

„Alustame kodukohvikuga kell 6 hommikul ja lõpetame kell 9 õhtul, tallad on ümmargused selleks ajaks. Aga väga tore on!” naerab Katrin Karisma.

Katrin Karisma on kolm last: poeg Ivo ning tütred Mari ja Piret (pildil), kes elab emaga Kloogarannas ja on kodukohvikus suureks abiks. „Absoluutne totrus on üürida linnas kallist korterit, kui emal on selline maja. Ja auto, millega saab linna, kui vaja,” on Katrin Karisma veendunud.

ta läks selja tagant mööda ja võttis mu tagumikust kinni. Pöörasin ümber ja küsisin: „No mis siis nüüd lahti on?” Naersin tookord sellele mehele näkku, aga inimesi on igasuguseid, mõni teine oleks ilmselt teinud skandaali. Kui niisuguse asjaga oleks keegi tänapäeval hakkama saanud, oleks asi küllap juba kohtus olnud. No kuulge! Vaatame parem seda, mida ise teeme, et me ise ei libastuks. Me oleme ju kõik inimesed.

Kas ükski lavastaja ega teatrijuht pole teile kunagi teinud siivutuid ettepanekuid, et „saad rolli, kui...“?

Seda pole minuga kunagi juhtunud, päris ausalt. Muidugi on koridorides minu kohta räägitud, et no sellepärast ta saabki mängida Estonias, et ta on [Hendrik] Krummi naine. Olen selle peale öelnud, et mine proovi, tee neid rolle ja tule pärast lava taha, nii et sul on veremaitse suus. Mine tee! Juhtus nii, et ma sain teada, kes see inimene oli. Läksin ja ütlesin talle: „Miks sa levitad selliseid jutte?”

Olete paarkümmend aastat kaasa teinud kultuslavastuses „Pipi Pikksukk”, mille sisu on nüüd hakatud ka kritiseerima: ülekäte läinud tüdruk, otse öeldes huligaan; neegr kuningast isa – sõna, mida ei ole enam paslik välja öelda jne. Mis pilguga teie seda muutust vaotate?

See on jälle sama asi, kas meesterahvas tohib naisterahvale uksi avada. Võime vaadata Pipit kui üleannetat tüdrukut, võime vaadata kui last, kelle ema on surnud ja kelle isa on ta hooletusse jätnud, eks ole! Teistpidi vaadates on ta tubli ja hakkaja, suure südame ja seiklejahingega tüdruk. See, et ta laste lemmik on, on vaieldamatu.

Kui ühiskond edasi areneb ja tekivad uued nükked, on see loomulik – kui kasvõi võrrelda Sulev Nõmmiku ja Andres Dvinjaninovi lavastusi, siis need on ju täiesti erinevad. Uues etenduses on Pipi hingeline pool ju varjus, rohkem käib kärts-mürts. Praegusel ühiskonnal on rohkem sellist Pipit vaja.

Kuidas koroonaja üle elasite?

Kui kuuled nii tihti hirmutavaid uudiseid, nagu tollal oli, tekib paanika. See on nii erakordne olukord, tahad kogu aeg teada, mis juhtub, aga ärevus läks lõpuks mööda. Mul oli tegelikult lihtne, elan ju metsa sees. Just enne eriolukorra kehtestamist ostsin Keila ujula kuukaardi, aga siis ei saanud enam seal käia, vaid pidin hakkama üleöö ennast muud moodi liigutama. Hakkasin jalutama käima: Lauasmaa poole ja tagasi, klapid kõrvas, inimesi ei kohanud peaaegu üldse. Käisin ka poes edasi.

Minister Tanel Kiik jättis mulle eriolukorra ajal väga hea mulje – noor inimene, kellel mõte jookseb nii kiiresti, et suu ei jõua järele. Ta oli nii raskes situatsioonis juhtimises väga tubli, nagu ka Arkadi Popov.

Kas tundsite lastest ja lastelastest puudust?

Neid silmast silma ei näinud, aga helistasime! Noorim, Piret, oli ju kogu aeg siin minu juures. Ta läks vahepeal kulleriks tööle, aga jäi hätta, kui selgus, et kullerina tuleb ka mööblit tassida. Siis ütlesin talle: tule ära.

Piret on ju ikkagi näitleja. Tema viimane roll on VAT teatris, mis tuleb sügisel välja – väga huvitav etendus. Mul on hirmus kahju, et „West Side Story” etendused, kus tal oli oluline roll, jäid koroonatõttu ära. Aga ta ei löö käega, vaid otsib väljapääsu ja teeb kõvasti tööd.

Kas süda tema kui vabakutselise pärast ei valuta?

Kõigi laste pärast valutab. Samal ajal olen absoluutselt kindel, et tema saab kõigea hakkama, sest ta on nii sihikindel. Kui tal vahepeal tekibki ahastus, siis nutab natuke mu laia rinna naja, arutame asju. Minu meelest on ta väga tubli ja talle on väga palju antud – musikaalsust ja lavasarmi. Mina näen, et ta peaks tegema muusikale. Ta ütles: „Ema, ma tahan ainult laval olla!” See on tema kutsumus.

Kas elategi Piretiga siin Kloogarannas koos?

Elu on ju nii huvitav! Mul on veel küllaga ideid, mida oma eluga peale hakata, rõõmustab Katrin Karisma.